

בקופא

דלא מחז ליה לאיגש לא דקלא דדהבא
ולא פילא דעייל בקופא דמחטא

ברכות נה ב
דלמא מפומבדיתא את דמעילין פילא
בקופא דמחטא ב"מ לח ב
פש ליה חד נרגא, אתא מחייה בקופא
ואיפתח סנהדרין צו ב

ד) קופא

(סל נצרים, פ"א קוף, צוין גם בערך
"קוף")

כגון שצבע בהו קופא ב"ק קא א

ה) * בקופיה

(הריאה, הלב והכבד וכל המחבור עם
הקנה, ראה רש"י)

וקריבו לן קניא בקופיה ואכלנא
חולין קיא א

ו) * קופא

(גפן, רש"י, והערות מפרש, עץ יבש
של זמורה)

קופא סבא פלגא ב"מ קט ב

בי קופאי

הנהו זיקי דחמרא דאשתכחן בי קופאי,
שרגהו רבא ב"ב כד א

ז) * קפא

(צף; הגבה; עשות קל, ראה גם ב, קפה)
[ש]בשעה שכרה דוד שיתין קפא תהו
מא [ובעין] [בעיא] למן[שטפא] [לעלמא]
סוכה גג א 2 מכות יא א

קפי

אידי דמיא יקירי שכני תתאי ופירא
קפי מלעיל חולין כו ב

קפי

דמא דבשרא שכן, דמא דכבדי קפי
חולין קיא ב

דקפי

ורב גחמן שתי עד דקפי טחליה
שבת קכט א

ח) * קיפה—קיפה

(דק שבבשר שצולל ליסוד הקערה, רש"י)
מאי קיפה, אמר רבה פירמא
חולין קכ א

וקיפה

הטמאים, לאסור צירן ורוטבן וקיפה
שלחן חולין קיב ב; קכ א בכורות ו א

הקיפה

מן הקיפה מותר ברוטב נדרים גב ב
אוצר התנ"ך

והקיפה

צמר שבראשי כבשים ו... והרוטב
והקיפה... זכחים לה ב
ותו הא דתנן העור והרוטב והקיפה
וכו' מצטרף לסמא סומאת אוכלים,
מגלן חולין קיח ב
ואיכא דמתני לה אמתני' העור והרוטב
והקיפה וכו' קכ א
והקיפה מאי קיפה קכ א

בקיפה

מן הרוטב מותר בקיפה נדרים גב ב

ובקיפה

כשהן משערין משערין ברוטב ובקיפה
ובחתיכות ובקדרה חולין צו ב
חתיכה של גבלה ושל דג טמא אינה
אוסרת עד שתתן טעם ברוטב ובקיפה
ובחתיכות ק א
וחכ"א עד שתתן טעם ברוטב ובקיפה
ובחתיכות קח ב

ובקיפו

אם אמר בשר זה עלי אסור בו וב'—
רוטבו ובקיפו נדרים גב ב

ט) * שקפה

(העלה קצף והסר הצף; הגבה; הקל,
במובן הטבעי והמוסרי)

יין משיקפה אע"פ שקפה קולט מן
העליונה ומן הצינור ושותה

ע"ז נו א

מקפה

ונימא להו איבעי לכו אסוקי אדעתיכו
דלמא מקפה ב"מ צב ב
באתרא דהווא גברא דנגיד איהו מקפה
צב ב

ויקפה

יין משירד לבור ויקפה
ב"מ צב ב ע"ז נו א
תרצה נמי להך קמייתא הכי משירד

לבור ויקפה

ע"ז נו א

משיקפה

כר' עקיבא דאמר משיקפה ב"מ צב ב
והתניא יין משיקפה ע"ז נו א
לא קשיא הא ר"ע הא רבנן, דתנן
יין משירד לבור, ר"ע אומר משיקפה
נו א
יין משיקפה אע"פ שקפה קולט מן
הגת העליונה נו א

ומקפה

ואם לאו הקב"ה מביא עליכם את ה'
מבול ומקפה גבלתכם על המים כזיקין
סנהדרין קח א

המקפה

המקפה אכילתו במים אינו בא לידי
חולי מעים ברכות מ א

להקפות

בד"א להדליק אבל להקפות מותר
שבת כא א
מאי לאו להדליק, לא, להקפות כא א
אי להקפות מ"ט דת"ק כא א

דאקפי

דאקפי פירא בכורי בשבתא ואזיל
וצדו בהו בשבתא קידושין עב א
והיכי דמי, דאקפי אגמא בכורי
ב"מ יב ב

ותתקפי

יעדי בתר חברתה מינה ותתקפי (1)
עלת בכד כאילפא דאזלא בימא
עירובין גג ב

דמקפיא

מגבהת, רש"י, והערות מפרש: "מכבדת
עצמה", ולפי בעל "מגדל עוז" גם
הרמב"ם מפרש כהערוך, ראה הערוך
ערך "קף" עמו' קנז)
תרנגולת מ"ט לא, אמר אביי משום
דמקפיא נפשה שבת קכח ב

מקפו

אבל רישא דמיא אקפויי מקפו ליה
למנא לא הוא חציצה חגיגה כא ב
(1) ג"א "ותיקפי", ראה יסטרוב,